

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre . . .	1 " 50 "
Egyes szám ára . .	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak törfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő cikkek soronként
30 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbéó Ferencz szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

A mi iparosaink érdeke.

Kézdi-Vásárhely, május 17.

Az ipariskolák szervezése tárgyában országos mozgalom indult meg. Az ügy lelkes apostolai, Gróf Zichy Jenő és Jagócsi Péterffy József urak, bejárják az országot, hogy tapasztalatokon nyugvó alapra helyezhessék ez iskolákat s majd az ipartörvény revisiója alkalmával latba vethesse ott a törvényhozás termében szegény iparosaink érdekében a nemes gróf hatalmas szavait.

Tíz éve elmúlt, hogy az ipartörvény életbe lépett s annak 42. §. az iparostanoncok oktatását elrendeli. Azonban mindez ideig igen kevés vagy éppen semmi sem tétetett ez ügyben úgy a megyei és városi hatóságok, mint az ipartestületek részéről.

A m. kir. vallás- és közoktatási miniszter felhívta a törvényhatóságokat, hogy tegyenek jelentést a törvényhatóságuk területén szervezett ipariskolák állásáról. A törvényhatóságok nagyobb része azon jelentést tette, hogy ipariskola nincs, hanem az iparos-tanulók az ismétlő-iskolába járnak. Minthogy az ismétlő-iskolába oly tanulók járhatnak, kik az elemi iskola osztályait végezték és tanmenete egészen eltér egy iparosiskola tanmenetétől, a miniszter ur elrendelte az elsőfokú ipariskolák szervezését. E lapok hasábjain közelebbről megjelent ama terv, melyet K.-Vásárhely város iparos-testületei együttesen megállapítottak, s így reményünk lehet, hogy a legelső lépés mentől előbb meghozza a kívánt eredményt.

A nemes gróf és a miniszteri biztos ur e hó folyamán szerencsétlenül fogják városunkat. Városunk ipartestületei, régi jó hírnevükhöz híven, mindent megtesznek arra, hogy a gróf és a miniszteri biztos ur utazási célja megvalósuljon.

Köztudomású dolog, hogy a czél kettős. Először az ipartejlődés alapkövét: az ipariskolák szervezését akarják megvalósítani, másodsorára jelenlegi tarthatatlan ipartügyi viszonyokat tanulmányozni s azokon segíteni. A gróf ur közelebbről egy jelentést terjesztett a miniszteriumhoz, melyben éppen azon bajok orvoslását kéri, melyek reánk nézve is sérelmesek, és az ipartörvény revisiójára azon indokokat hozza fel, melyek városunkban általánosak s melyeknek igazolására egy szívvel-lélekkel vállalkozunk. A ki ez állításom felől meg akar győződni, megtalálja gróf urnak e tárgybani felterjesztését az olvasóegylet helyiségében a „Magyar Ipar” f. évi 7. számában. Nincs iparos, nincs ipartügyi barát, kire e cikk érdekes ne volna. Fogadni mernék, hogy e mozgalmakról sem az ipartársulatok t. elnökeinek, sem városunk azon tanácsosainak, kik szeretik az ipartestületek szeretetét és tisztelgetését maguk részére kiaknázni, tudomásuk nincs. Ha pedig van, azon hanyagsággal vádolom, miért nem tettek lépést arra, hogy memorandum alakjában kifejezést adtak volna nézeteiknek és sérelmeiknek. A közmondás azt mondja: „Akkor üsd a vasat, mikor tüzes.” Most tehát az ideje

annak, hogy sérelmeink, bajaink orvoslását együttesen kérjük. 3000 iparos szava, kik mindig hí fiai voltak a hazának s szívvel-lélekkel készítették támogatni a haza közérdekeit, nem lehet kiáltó szó a pusztában.

Ha végig tekintek városunk ipartügyi viszonyain, a keserűség fájó érzete fogja el lelkemet, mert napról napra nem a haladást, hanem a hanyatlást látom. Daczára annak, hogy a kézdivásárhelyi iparos éjjel és nappal, jó és rossz időben kitartóan küzd az önfenn-tartásért, $\frac{1}{10}$ része mégis tönkre ment, vagy a hitelezők körmei közt vonaglik. Egyik része uzsorásaitól szökve, másik tisztességes uton, de minden vagyonától megfosztva, bevándorolt Moldvába, hol több kedvezményben részesítik s önmagát és családját fenntartani képes.

Ezt tudják nálunk jól és talán a hanyatlás okát is részletesen ismerik. Mit tesznek a bajok orvoslására? Semmit. A vezérszerep olyanok kezében van, kik elgazdagodván, az időnként szenvedett kisebb-nagyobb károsodást elbirják, míg a szegényebb része 2—3 ilyen esettel tönkre jut s lesz a másiknak munkása. Vagy olyanokat állít a bizalom az elnöki és más tisztai székre, kik mesterségüket nem folytatják és az egyesek ügyeivel-bajaival keveset törődnek. (Tisztelet a kivételeknek.) Ismertünk minden fajtából. Hát a városi előljáróság tud-e mindezekről? Azt hiszem, igen. Tett-e valamit arra nézve, hogy az iparosérdekek megvédésének? Városunk minden jóra hajlandó

iparosait felrázta-e a tétlenség álmából, hogy érdekeik megóvása tekintetéből egyesülésre bírja? Ugy tudom, nem. Hát kitől várunk? A sült galamb ma már nem repül a szájunkba, s ha baj van, nekünk kell önmagunkon segíteni. Ha városunk előljárósága azt kívánja, hogy a közbizalom és tisztelet érdemkoszorújának méltó virágai egyesséssének számára, ne feledkezzék el a városunk virágzását, díszét képező iparos-osztály érdekeiről. Igéret, szép szó már nem ér semmit. Tények beszéljenek. Még veszte nincs semmi, még a bajokon segíteni lehet.

Csekélységem véleménye az, hogy a nemes tanács hasson oda, miszerint a kézdivásárhelyi ipartársulatok közös érdekeik megvédése végett egy szövetséget alakítsanak mentőelőbb, melynek minden egyes társulat egy szakosztályát képezné. A kidolgozandó alapszabályok részleteznék a jogokat és köteleességeket, valamint az egyesülés czéljának megvalósítására czélzó eszközöket is. Ily szétforgácsolt erővel átláthatják, hogy semmit sem tudnak tenni. Azt hiszem, minden tisztességes gondolkodású egyén egyet ért velem abban, hogy jobb lesz, ha közösen összegyűjtött filléreiket a befektetett összegekhez mérten arányosítva, az egyes szaktársulatok és a közös czél megvalósítására fordítják, mint ha évenként egy-két dinum-dánomot tartanak belőle. Közösen eszmét cserélni és egy-egy együttes mulatságot rendezni úgy is fogunk s ott legalább ki-ki pénzéért egyformán mulat.

A „Székelyföld” tárczája.

Egy novella kezdete.

— Elbeszélés. —

(Vége.)

Danira e sorok mély hatást gyakoroltak, s kis idő múlva oly keserves zokogásban tört ki, hogy örült a lelkem belé. De nem zavartam.

Ennek a fiatal embernek a kebelében, minden léhasága mellett is, nemes szív dobog, gondolám. De, ugy látszik, előbbi köre nem minden kifogás nélkül való lehetett. Danival, mint később megtudám, az őrnagyné sem volt teljesen megelégedve, sőt aggodott leányának boldogsága miatt. De Dani bohókásságaival annyira elszédítette a tizenhét éves Marit, hogy halállal fenyegette magát, ha mamája megtagadná áldását. Ha az őrnagy váratlan halála be nem következik, valószínű, hogy egészen más fordulata lesz a dolognak; hanem egy gyenge nő, kinek két eladó leánya van de ez nem tartozik a dologra.

Még egy pár érzékeny csapást mértem Danira, hadd mossák tisztára könnyei szívének nemesebb érzelmeit. Azután megvigasztaltam.

— „De még nincs vége — folytatá elborult hangon. — Szegény Jankó nagyon restelte a dolgot; másnap elment az „őrnagyék”-hoz s tudtára adta az asszonynak, hogy a tegnapi este után a vi-

szonyt örökre felbontandónak véli s azaz, elhagyva a hűledező asszonyt, Ilonkához ment és szolt:

— Ilonka! Bennem az önértet büszkeségének sérthetlensége sokkal erősebb, semhogy a szerelem kedvéért elfogadjak egy gunyt, a mely éppen azok részéről jött, a kiktől ellenkezőleg éppen becsültetést vártam. Ez a gyűrű, mely boldogságomnak lett volna hivatva kapesa lenni, ma már elveszti eredeti hivatását, s ha tovább is hordanám, gyávaságomnak lenne tanujele, — azért bár mélyen érzé szívem a szerelem kihalásának égő fájdalmát, ime, visszaadom kegyednek: hadd hordozza az, kit kegyed mamája arra méltónak komolyan tart.

S ezzel, magát meghajtván, otthagytá Ilonkát is; de alig ért távoztaiban az ebédő ajtójáig, szemben találkozott az őrnagynéval, ki ezalatt bámulatából magához térve, szelid tekintetét a hideg Jankóra emelvén, nyájas hangjával megszólítá Jankót:

— Uram! szabad-e tudnom eme ki-magyarázhatatlan eljárásának okát?

— Asszonyom! A mit az egész városan beszélnek, arról önnek is tudomással kell bírnia.

— Kérem! — Ön, ugy látszik, tulajdonosan fel van indulva, különben nem engedné magát ily kiméletlenségre ragadtatni. Az én köröm nem a város, hanem családóm. Miből átláthatja, hogy a mit ezen kívül beszélnek, arról én mitsem tudhatok, s nem

is akarok tudni. Tán rágalom? . . pletyka? . . félreértés? . . Hisz ez mindennapi dolog. De kérem, ha már végkép szakítani akar, legalább ne hagyjon kétségben! S ezt, ha nem egyébből, pusztá udvariasságból is megteheti. Mi történt? . .

Jankó igazán s őszintén elmondta az esetet; el azt is, hogy most az egész város rajta mulat, az ő kigunyolt szerelmén.

— Lásna, uram, ön engem nagyon kritikus helyzetbe hozott. Ön bizonyosan azt hiszi, s épen ez bánt, hogy azt a könnyelmű tréfát közölünk valamelyik követte el. Pedig téved, nagyon téved. Gondolja meg csak jól a dolgot. Nem én voltam-e kezdettől fogva legőszintébb tisztelője? Van-e csak egyetlen bizonyítéka, melyből az ellenkező meggyőződést meríthetné? Boldogult férjem, kit ön igen jól ismert, s ki önt „öcsésének”, több: „barátjának” nevezte, szintén nem elég bizonyítékát adá-e az ön íránt táplált nemes érzelmeinek? Kisebbség leányom, kit legérzékenyebben sujtott az atya váratlan halála, önt „atyuská”-nak nevezi, — s kell-e mondanom, hogy ön leányom jegyese s így fiam, kinek jó és balsorában egyaránt osztozom? . . . Nem tapasztalta-e, hogy látogatása alkalmával ünnep, jóremény volt házukban? Még a cselédek is versenyeztek az ön kitüntetésében, s az volt a legboldogabb, ki hamarabb látta meg és jelentette be önt —

— Asszonyom! —

— Ne szakítson félbe. Ön jó, nemes és pontos hivatalnok, de van egy nagy hibája: hamar felül. Nem elég körültekintő. Bizonyosan az a léha Dani ismét —

— Nem, nem ő asszonyom —

— Akkor hát? —

— Nem tudom; Dani is későre tudta meg az egészet.

— Most már sejtem; nem: tudom, — a telekkönyves.

— A telekkönyves? . . Igen. Asszonyom, meg tud-e ön nekem bocsátani? Ugy van, a telekkönyves. Ő töltötte a hirrel is tele a várost.

— Bocssáson meg asszonyom!

— Uram, ön fiam; de kérem: legyen óvatos az istenért s ne engedje magát oly hamar felültetni.

E párbeszéd után bementek az Ilonka szobájába. Ájulva találták Ilonka nem volt elkészülve Jankó e különös fellépésére, sőt ellenkezőleg azért várta szívzszakadva, hogy pár vigasztaló szót halljon tőle, mert a szégyen közös volt, miből neki, mint érzékenyebb s gyöngédebb félnek, tán több is jutott, mint a mennyire mi férfiak azt felfogni képesek volnánk. Innen van, hogy ájulása oly nagy mértékben vett erőt rajta, mikép orvosi segélyre volt szükség, hogy magához térhessen. Ez meg is történt, de huzamos ideig meglátszott rajta a nagy lelki rázkódás.

Jankó, mintha elégtételt akart volna adni megsértett szerelmének, még tel-

Az ipartestületi gyűlés szent és nemes ügyért van; onnan minden eszmé-izom hűtőit ki kellene zárni. Mert a tárgyalások utolsó pontjának minél hamarabb leendő elérhető véget nemely fontos kérdéseken is csak úgy könnyedén keresztül szoktunk esni. Ideje már, hogy felébredjünk és le-
döntünk azon chinai falat, mely elválaszt a korszerű haladástól. A kik e tekintetben hivatva vannak tenni, vegyék szívökre a dolgot és tekintsenek ama sok szegény iparos és éhező családja helyzetére, kiket emez intézkedések által a végveszélyből mentenek meg. Nemcsak az egyesek érdeke, hanem városunk közjóllétének emelése parancsolja ezt. A ki e tekintetben hivatva van tenni és magánérdekeiért, vagy akaraterő hiányában feladatát megoldani nem képes, álljon félre az utból és ne gátolja meg az egyesülés nemes és szép eszméjének megvalósulását.

Ha az egyesülés meglesz és az ügyek a megállapítandó alapszabályok szerint vezetettek, az eddig oly hatástalanul fennálló iparossegédi segélyegyletek, temetkezések, felsegélések, kéziművek tökéletesítésére irányuló verseny oly lendületet adnak iparos-
ügyünknek, melynek messze kiható ereje van és áldásai köz-elismerést vivnak ki. Ismerem a viszonyokat, benne élek; azt is tudom, hogy némely társulat még gyűlést se tart, saját ügyeinek vezetésével, emelésével mit sem gondol. Hova vezet ez? Mit fog mondani reánk az utókor, már is érezhetjük.

Nincs tehát vesztegetni való idő és minél hamarabb tüzzük ki a zászlót az egyesülésre. Az egyesülés után lesz, ki a hanyag elnököket rendre utasítsa és a zászló kitűzésére illetékes első sorban a polgármester, ki — ha az ügyek vezetését a megalakulás után sok dolga miatt magára nem vállalja is s majd mást jelöl ki a közbizalom — méltán megérdemli, hogy e téren a kezdeményezés neki tulajdoníttassék. Előre, mert az idő eljárt!

Virgula.

jesebb érzellemmel vonzódt edes Ilonkájához. Nemcsak a rendez-vous-k lettek gyakoribbak, hanem nyilvános helyeken is együtt, kéz a kézben, karonfogva jártak. Ezzel, igaz, még több „darálni” valót öntött a pletykagaratra, mint ő mondá, de nem gondolt vele.

— Nagyon helyesen tette, vetém oda oly hangon, mintha csak hangosan szándékozta volna gondolkozni.

— Mit? Helyesen?

— Természetesen. De folytasd, kérlek.

— Természetesen? . . . Nem értem. Különös. Hanem azért csak folytatom.

— Kérlek.

— Rendesen a kilencz-órai vonat után szoktak találkozni azon kertben, a hol az a . . . mert hát nekünk vasutistának csak akkor szabad huzamosabb időre távoznunk, ha ezt a pontos és szigorú szolgálat megengedi. Egy ilyen találka alkalmával, mikor a menyegző napját illetőleg a tanácskozás végén jártak . . . Oh! kedves Jankó barátom! . . .

Dani elhallgatott.

— Ugyan, ne légy gyermek; szólj: mi történt?

A Dani szemei megnedvedtek. Én a barátai kegyelet bús fényét ismertem fel a könnyekben. Aztán megszólalt:

— Szegény Jankó . . . Meglőtték.

Ujból elhallgatott. És én sem kíváncsi, hogy folytassa; engem is elfogott egy szorongó érzés . . . a halál fájdalomának, a részvétnék némaságra intő érzése.

— De akkor nem halt meg mindjárt. Az örnagyné bevittette; az Ilonka szobájába fektették, oda, a hol a két egyetértő szív az életet rózsaszínűre oly boldogan festette volt. Ilonka ott ült az ágya mel-

Háromszékmegye közgyűlése május 15-én.

Háromszékmegye törvényhatósági bizottsága kedden tartotta tavaszi rendes közgyűlését Pótsa József főispán elnöke alatt.

Az ülés 10 óra után nyílt meg. Első tárgyat Forró Ferenc alispáni jelentése képezte, melyből a következőket közöljük.

A határszéli őrházak építésére vonatkozó határozat következtében az illető járási szolgabírók értesítették, az őrházak építésére szükséges intézkedések megtették, de mivel az idő az építkezést megkezdésére eddig még nem volt alkalmas s jelenleg sem az: az egy Bereczk városát kivéve, a munka nem indult meg. Bereczk legalább annyit tett, hogy az építkezést vállalkozónak kiadta.

A „Magyarórtostón” levő utvonatra vonatkozólag a közlekedésügyi minisztériumhoz felterjesztett feliratként azon örvendetes eredmény lett, hogy a kérdéselt utvonálnak leszállítása engedélyeztetett. A munka május 1-ső napján megkezdett. Mivel ezen utmunkánál mindenki, aki dolgozni akar, tisztességes munkabérhez juthat: az alispán szükségesnek tartotta egy intézkedni, hogy mindaddig, míg ide munkások szükségesek, a felsőjárási szolgabíró utlevélt ajánlatokat fel ne terjesszen s a munkásokat egyáltalában igyekezzék az ezen hóban folyó utmunkára terelni.

A folyó hó 12-én megtartott pénztári vizsgálat alkalmával a pénztár teljesen rendben találtatott és pedig kötelezvényekben találtatott 83.119 ftr 4 1/2 kr., a háromszéki takarékpénztárban 35.275 ftr 10 kr., készpénzben 10.707 ftr 95 1/2 kr. Tulkiadás előfordul az utalpnál 5119 ftr 28, betegápolásnál 466 ftr 10 1/2, a kórház költségénél 3443 ftr 20 1/2 kr. A tulkiadások származnak: a kórházalpnál megyei betegek után idegen törvényhatóságoknál fölmerült költségek megtérítéséből s a megyében még künn levő követelésekből, az utalpnál a hatósági utakon levő hidak nagy számban lett újra építéséből; a kórházköltiségeknél pedig részint javításokból, részint a fizetések emeléséből, kiválólag pedig azon okból, mivel a kórház-alaphoz szükséges kamatok nem folynak be pontosan.

Az egészségügyi kielégítőnek mondható; Csernátónból toroklób és hagymáz lett bejelentve, azonban remélhető, hogy a járási orvos utanjárása folytán rövid idő múlva meg fog szűnni.

A megyei kórházban ápril 9-től május 14-ig a beteglétszám 48, t. i. 41. férfi s 7 nő. Ebből meggyógyult 23 férfi s 4 nő, gyógyíthatatlan bocsátatott el 1. Az ápolás alatt maradtak száma a közgyűlés napján 17 férfi s 3 nő, összesen 20 egyén.

Az állategészségügyi teljesen kielégítő. A tavaszi vizsgálatok meggyeztette meg-

lett mindig, édes anyja pedig orvosokról s ápolónőkről gondoskodott. De hasztalan. A seb sokkal súlyosabb volt, hogysem kibírhatta volna. Pedig egyszer nagyon megörvendezettett. Azt mondta, hogy: „jobbban van.” S csakugyan úgy is látszott. Még mosolygott is, mire az örnagyné sugva és szomorúan azt jegyzé meg, hogy: „e mosolyok a leáldozni készülő nap végsugarai.” Ezen enyhült perezésben arra kért, hogy hagyjuk magára. Mi engedünk a haldokló kérésének s a mellékszobába vonultunk. Ekkor írta bizonyosan e pár sort is a kép hátsó lapjára. Mikor ismét visszamentünk, nagyon sápadt volt s alig tudott szólni. Miután még egy pár szót váltottunk vele, mindenünkétől elbucszott s huszonkét órai szenvedés után szemeit örökre lehunyta. Utolsó szava is Ilonka volt.

— S a gyilkos? — kérdém izgatottan.

— Elődd, a telekkönyves. Ő is imáda Ilonkát s ezért történt az egész.

— S büntetése?

A közvélemény hangosan őt kiáltá ki gyilkosnak, azonban mit sem lehetett ellene bizonyítani. A törvényszék felmentette a vád alól, de a közvélemény nem szűnt meg uton-uttfőlen gyilkosnak kiáltani. Végre saját kérelmére áthelyezték Mehádiára, a honnan tájékozott.

— Omen! Hanem azért megismerkedem Ilonkával.

Ennyi egy novella kezdete.

S a vége?

Hallga! — Az még titok.

Szentgyörgyi Lajos.

történtek. Ragályos ruh betegség Bitán fordult elő, hol a vizsgálatot a megyei állatorvos és Gracsányi állatorvos teljesítették.

A közbiztonság háborítatlan. Tüzeset volt 4.

Az állandó választmány április 9-től két ülést tartott s egyet a központi bizottság, mely a jövő évben tartandó képviselőválasztásra jogosítottak összeírására a bizottsági elnököt és tagokat megválasztotta, azokhoz a szükséges utasításokat kiadta s az összeírás megkezdésének napját megállapította.

Az utak egyáltalában jók.

A közgyűlés tagjai közül kilyéni Székely János és inecsfalvi Cserei Gyula elhaláloztak.

Végül megemlítve még alispán, hogy a vetések bár úgy mondvá hó nélkül teleltek ki, meglehetősen, helylyel-közzel jók, bevégti jelentését, melyet a közgyűlés tudomásul vett.

(Folytatása köv.)

Jegyzőkönyv

a „Csikmegyei gazdasági egyesület” igazgató választmányának 1883. évi május hó 1-én Becze Antal elnöksége alatt tartott üléséről.

(Vége.)

23) Titkár bejelenti új tagokul: Mánya Józsefet és Pakó Gyulát rendes-, Székely Andrást, Zöld Ferenczet és Gaal Elek-
ket évdíjas, Antal Gergelyt, Kolumbán Ágostont, Szöcs Istvánt, Gál Mártont, Dobos Jánost, Száva Jánost és Mánya Kristó-
fot pártoló tagokul.

Tudomásul vétetvén, titkárnak meg-hagyatik, hogy a tagok névkönyvébe iktas-sa. Sajnálattal fejezi ki választmány azon-ban a felett, hogy oly előkelő földbirtoko-sok, mint Száva János (ki a mult kiállítás alkalmával is két arany pályadíjat nyert) és Mánya Kristóf, csak tíz krajczáros tago-kul jelentkeztek.

24) Olvastatnak Széchenyi Pál gróf, Kemény Gábor báró tisztelet. elnökök, Má-dai Izidor, Bereck Máté tisztelet. tagok és László Ferencz tisztelet. titkár levelei, mely-
ek szerint a közgyűlés által történt meg-választásukat megköszönve, elfogadják.

Tudomásul vétetik.

25) Székely Endre tagtárs bejelenti, hogy nála mintegy 20 hektöliter tavasz-rozs vetőmag áll eladásra készen s figyel-mébe ajánlja választmányának, hogy e gab-nanemből a vetőmagszükségletnek kész-séggel szolgáltassék.

Tudomásul vétetvén, e jegyzőkönyv folyamán is az egyesületi közlönyben a gazdaközönség tudomására hozatni hatá-roztatik.

26) Indítványoztatik, kéretnek meg megyei törvényhatóságunk, hogy gazdasági egyesületünknek a megyei gazdasági felső-népiskolával összhangba és összefüggésbe hozatala egyuttal a gazdas. egyesület használatára átengedett szobának az egyesület részére irodahelyiségül bebutoroztatása iránt intézkedni méltóztassék.

Az indítvány helyesléssel fogadtatván, elnökség megbizatik, hogy annak értelmé-ben a szükséges lépéseket megtegye s egy-uttal az egyleti iroda berendeztetése s a szükséges butorokkal leendő ellátása iránt intézkedni addig is, míg ez iránt megyei törvényhatóságunk határozná, hasonlóan elnökségre bizatik.

27) Mikó Bálint, a tejszövetkezet léte-sítése érdekében kiküldött bizottság elnöke jelenti, hogy a bizottság működését meg-kezdette, sőt a szövetkezet felállítására iránt megyei közigazdasági előadó utján földmü-velési miniszter ur ő nmágával a megállá-podások iránt tárgyalások indultak.

Örvendetes tudomásul vétetik.

28) Deák Ignác bejelenti új tagokul Baktsy Gáspárt rendes (ki jelentkezése al-kalmával, mult évi tagsági díját is befizette) és Bogády Gyulát évdíjas tagul.

Tudomásul vétetvén, titkárnak meg-hagyatik, hogy illetőket a tagok névkönyvé-be folytatólag vegye fel.

29) Deák Ignác közigazdasági előadó tudomására hozza egyesületünknek, hogy a földművelési miniszter ur ő nmga köz-elebről az állami állatorvos közbejöttével megyénk területén 5 drb tenyészbírákat vá-sároltatott meg megyei tenyésztőktől, me-

lyek egyes községeknek 20% árleengedés-sel részletfizetés mellett ki is adattak.

Örvendetes tudomásul vétetik minisz-ter ur ő nmágának állattenyésztésünk eme-lése érdekében tanusított eme kiváló gon-doskodása.

30) Szöcs Márton tagtárs indítványt tesz az iránt, hogy a folyó év nyarán Bolog-nában rendezendő kenderkiállításán gazda-sági egyesületünk képviseltesse magát s ez értelemben megkéretni indítványozza föld-művelési miniszter ur ő nmát, hogy gaz-dasági egyesületünk küldötté részére a szükséges uti költséget utalványozni ke-gyeskedjék.

Az indítvány helyesléssel fogadtatván, miniszter ur ő nmga megkéretni határoz-tatik, hogy megyei kendertermelésünk eme-lése érdekében legalább egy küldöttünk ré-szére a szükséges költséget utalványozni méltóztassék s elnökség megbizatik a kér-vénynek illető ügyérséghez leendő felter-jesztésével.

31) Indítványoztatik, hogy egy bi-zottság küldetnék ki, mely az egyesület ré-szére szükséges gazdasági gépek és eszkö-zök beszerzése iránt időnként javaslatokat tegyen.

Az indítvány elfogadtatván, a tejszö-vetkezet létesítésére kiküldött bizottság ezen működéssel is megbizatik.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyü-lést bezárja.

A jegyzőkönyv aláíratván hitele-sítettetik.

K. m. f.

Becze Antal,
egyes. elnök.

Nagy Imre,
egyes. titkár.

A bukovinai magyarok haza-telepítése.

Maros-Vásárhely, május 15.

A bukovinai szekeres gazdák második csoportja máj. hó 15-én érkezett Maros-Vásárhelyre. A város végén Kovács Sámuel polgármester hazafias szellemű beszéddel üdvözölte őket, mire Lovász Ferencz, a csángók vezetője, nemzeti zászlóval kezében mondott köszönetet a szívelyes fogad-tatásért, hűséget esküve a hazának és a királynak. A csángók elé kivonult nagy-számú közönség dörgő éljenzéssel fogadta Lovász szavait, a tüzoltózenekar indulót kezdett játszani s a beláthatlan menet a Széchenyi-térre vonult. A városház erkélyé-ről Sándor Kálmán a következő lelkes beszéddel üdvözölte a kedves vendégeket:

„Székelyek, véreink, testvé-reink! Városunkban, a székely főváros-ban, legyetek üdvözölve, legyetek szívelye-sen, magyarosan fogadva. Isten hozott! Testvéreiteket keressetek? jó helyen jártok, ime tárt karokkal, testvéri szeretettel meg-
gyünk elétek, s azt adjuk nektek, a mi leg-főbb kincsünk, a mit ti oly hosszasan nél-külöztetek: szívünk melegét, a test-véri szeretetet.

Oh, mert mily rideg az élet, ha a sze-retet napja nem süti be azt! Birtok, va-gyon, gazdagság mind nem ér semmit, ha a megelégedés hiányzik. Van elég ember e világon, a kit boldoggá tesz a birtok, va-gyon, gazdagság akárhol, akármely haza-ban, csak ne hiányozzék a kényelemből semmi; a kiknek mint a latin közmondás mondja: „ubi bene, ibi patria”, a hol „jól van dolguk, ott a hazájuk”. Gondolkozik így elég ember e nagy világon; de nem gondolkozik így a székely és magyar.

Hogy ti nem így gondoltok, leg-inább bizonyítja az, hogy hazajöttetek, hogy hiányzott boldogságtokból egy, a mi legfőbb: a szeretet, az édes anya, az édes haza boldogító szeretete. És hogy ti ezt kerestétek, hogy ti ennek hiánya miatt nem tudtatok boldogok lenni, abból ismerünk rátok, hogy testvéreink vagytok, hogy a ti ereitekben is, mint a miénkben, székely vér pezseg!

És hogy ti is ránk ismerjétek, test-véretekre, a székelyekre, ime, megmutatjuk azzal, hogy mi, a kik a régi magyar bün-ből kifolyólag sok kérdésben hajba kapunk enmagunkkal, envéreinkkel; de a hazafias-ság, a magyar hazának szeretetében egyek vagyunk mindig és mindannyian: ezzel az oly ritkán nyilvánuló egyetértéssel, párt-és osztálykülönség nélküli hazafias sze-retettel ölelünk kebleinkre, vezetünk édes anyánk, édes hazánk kebelére.

De épen mert tudjuk rólatok, hogy a hazaszeretet szent érzése s nem a kénye-

lemvagy vezetett hazánkba vissza; nem is féltünk titeket attól, hogy hazánkról azt képzelnétek, hogy ez egy tejfel, mézzel, munka és fáradság nélkül ingyen kínálkozó ország; tudjuk rólatok, hogy a ti fegyveretek is az élet küzdelmeiben a munka, mely mindnyájunkat éltet és nemesít, s hogy ti is igen jól tudjátok, hogy a munka nem szégyen sem urnak, sem szégyennek, de egyaránt kötelességünk mindnyájunknak.

Őseitek, épen mint a mi székely őseink, e hazának lelkes és hű fia i valának; hazaszeretettel a szívükben s karddál a kezükben, megtették a hazáért mindent, a mit mint székely hazafiaknak megtenniök kötelességük volt. Nekünk az unokáknak is még mindig küzdenünk kell, most erősebben, mint valaha, hogy ez az ország magyar, ez az ország a miénk maradjon. Küzdenünk kell és mert oly kevesen vagyunk, küzdenünk kell mindannyiunknak, még a legkisebbnek is. Csak-hogy a fegyvernem azóta változott; akkor a kard volt a fegyver, ma a munka, szorgalom, takaréksóság és a tudomány hatalma az.

Istennek hála, a nemzet koronázott apostoli királyával teljesen és őszintén kibékült. A háboru és belviszály helyett a béke munkája foly. Király és nemzet állva- vetve munkálkodnak azon, hogy a haza felvirágozzék. Nem a háboruban, hanem a béke munkájában számolunk rátok, testvéreink.

A munka által haladjatok, gyarapodjatok, gazdagodjatok, és el ne csüggedjete k egy percig sem; ez az, a mit töletek kerünk, kívánunk. Kérünk sem kell arra, mert minden igaz magyarnak véreben van, hogy szeressétek a hazát, szeressétek a királyt, a ki a magyarnak alkotmányát és szabadságát visszaadta.

Véssétek szívetekbe, hogy :

„A legelső magyar ember a király,
Erte minden honfi karja készen áll,
Lelje népe boldogságán örömet,
Hir, szerencse koszorúzza szent fejét!“

Véssétek továbbá szívetekbe, hogy mig nagyobb nemzeteknek hatalmas rokonai vannak, nekünk magyaroknak tollünk kívándorolt s hazatérőben lévő testvéreinken kívül senkink sincs, s hogy

„A nagy világon e kívül
Nincsen számunkra hely,
Áldjon, vagy verjen sors keze,
Itt élünk, halunk kell.“

A viharos éljenzéssel fogadott üdvözlő beszéd után a hazatérő székelyek nevében Lovász Ferencz vezető köszönte meg a lelkes, hazafias és szívélyes fogadtatást ismét. A haza és a király iránti hűséget hangoztatta s beszédét szintén „Éljen a haza, éljen a király!“ szavakkal végezte, mire a 7—8000-re tehető jelenvolt nép ujalag élénk éljenzésben tört ki. Ezután, a be-szállások kezdődtek, a hol valóságos versengés tört ki a felett, hogy kihez jut egy-egy hazatérő székely család. Mint az első csoportban érkezett 40 család, ugy a most érkezett 36 család között is 5—5 frt készpénz osztatik ki, s azonkívül a külön gyűjtésekből befolyt utravaló, minden családnak külön zsákokba csomagolt elemozsia: szalonna, kenyér, sonka stb. Ugy a készpénz, mint más adományok összegyűjtése körül a legnagyobb érdem „a székely asszonyok társulatát“ illeti, a kiknek a hazaszeretet által szerzett fíradhatatlan lelkesedésük példászerű volt. A székely főváros méltónak bizonyította magát székely nevéhez.

r. l.

A vádlottak padjáról.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék-nél közelebből végtárgyaltatott a következő büneset. Rétyi D. M. és felesége, jómódu székely gazdák, a falu zsidójával — mert, fájdalom! a székelyföldön is már van falu zsidója — közelebbi és mindinkább szaporodó érintkezésbe léptek, melynek nem annyira kölcsönös személyes vonzalom, hanem a fránya pálinka képezte alapját. Ennek következtében élő nevezettek egyszer csak azon vették észre magukat, hogy 600 forint is felüli adósság nyomja vállukat. Ekkora összeg kifizetése bármely jómódu gazdánál is már az ingatlanokat fenyegeti. Így történt ez D.-éknél. Denique megegyeztek a zsidóval, hogy az adósságba ingatlanokat bocsátanak át, adóskok állítása szerint csak visszavásárolhatási joggal, hitelező állítása szerint így is, de egyuttal örök eladás címén is. A visszavásárlási időpont elérkezvén, adóskok állítása szerint megkínálták az adósság összegével; hitelező állítása szerint azonban a kitűzött időpontnál sokkal

későbbben, s így azt el nem fogadhatta. Minthogy időközben az örökös adás-vevési szerződés alapján hitelező a kérdésben forgó ingatlanokat tulajdonilag saját nevére kebelezttette, D.-ék, mert az örökös adás-vevési szerződést hamisnak tartották, család- s illetve hamis okiratkészítésért bün-pert indítottak hitelező ellen, melynek rendjén D.-ék esküvel erősített vallomást tettek hitelező hátrányára, minek folytán hitelező rövidebb időre a hűsre került vizsgálati fogság czimén; mindazonáltal a további nyomozat adatai folytán a vizsgálat tény-álladék hiányából meg lett szüntetve. Ekkor már a meghűsöltetett hitelező került az erdő felől; D.-éket hamis vád vétsége és hamis tanuzás büntényért bepanaszolta, s mint-hogy a vizsgálat rendjén D.-ék törvényesen beismerték, hogy vádjuk és a bíróság előtt letett s esküvel erősített vallomásuk hamis volt, habár a végtárgyaláson ezeket ismét valóknak állították, de minthogy ezen valomásmódosítás törvényszerűen indokoltnak nem találtatt: a kir. törvényszék D.-éket a hamis vád vétsége és hamis tanuzás bün-tettében bűnösnek találta, s ezért D.-éket 6—6 havi börtönrre, 10—10 frt pénzbünte-tésre és 3—3 évi hivatalvesztésre ítélte.

Érdekes, sőt jellemző ezen perből az, hogy az adóssági összeg uzsorakamat sze-dése s illetve elszámítása folytán nötte ki magát, mi körülbelöl 30—50% volt, s mégis a hitelező mindig azt emlegette, hogy igen könyörületesen járt el vádlottak, mint adó-sok iránt s mindig biztatta őket, hogy az Isten megsegíti. E jóindulattal szemben a közzvaldó azon kérdésére: hogyan s mily módozatok közt gondolta azt, hogy az Isten megsegíti adóskokat, midőn hitelező ter-hükre 30—50% kamatot számított? — a jebuzensű adós maradtott a felelettel s a törvényszék követelésévei elutasította.

*

Gyönyörűséges társaság! Farao népé-nek ivadécai állottak a kir. törvényszék előtt: Budi Mócsel Eszlári Funus Esztojka Dani, (akármelyik spanyol grand vagy her-czegnek is elég hosszú név és czim!) Budi Mócsel Lajos és Borosa György. Valamen-nyi ismeretlen illetőségű, s noha egyik egy, másik más vallásúnak mondta magát, az sem lehetetlen, hogy zord pogányokkal volt dolga a tekintetes törvényszéknek. A tár-saságnak egy nő és még több férfitagja nem jelent meg. Az elől nevezettek is nagy valószínűséggel csak azért jelentek meg, mert mindenik mellett egy-egy fegyveres hajdu állott. A spanyol grandserű névvel bíró lopásért már 3-szor volt büntetve s most is épen csak 3 lopás büntettének vádja alatt állott, melyek rendesen betöréssel párosultak, ruha- és ételneműek ellopásá-ból állottak. Spanyol grandunk (nevezzük őt így) nagyon szerencsétlen flótás a lopás-ban, mert valamennyin rajta kapták s így — mert nem tagadhatta el tetteit — töre-delmesen be is vallott mindent. Hasonló okos dolgot cselekedtek társai is, miáltal ugy büntetésük mérvét, valamint a tek. kir. törvényszék teendőit is kevesbitették. A spanyol grand kapott 3 évi fegyházat, Budi Mócsel Lajos 2 évi fegyházat, Borosa Gyurka pedig, ki lopásért még csak egyszer volt büntetve s most is csak egy lopás bün-tette terhelte, egy évi börtönt kapott s e mellett valamennyien több évre hivatal-vesztés és politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésére elítélve lettek. Ez utolsó büntetésnemet azonban legkevésbé bánják, noha valamennyi primás hegedűs, hanem a büntetésnek első fele esett nekik nehezeb-ben; de végre is belenyugodtak, minthogy szabadon bocsátásukra, mint csavargók, ki-látást nem nyerhetek.

Spanyol grandunk korábbi lopásai kö-zött érdekes az, midőn Bereczkiben egy kertre kiakasztva egy oláh bundát meg-látott és ellopta. A bunda nem ért mind-össze is 10 frtot; és sikerült jó messze el-vinni s egy hid alá elrejtetni, azon remény-ben, hogy alkalmasabb időben majd ki-nyújtja ismét kezeit utána. A bundát azon-ban a hid alatt felfedezték a keresők, s rop-pant nagy volt károsnak öröme, midőn an-nak zsebében volt 8—10 drb. cs. kir. aran-yát hiány nélkül megkapta; de viszont spanyol grandunk majd a fejét ette meg bámultában és bosszuzagában, midőn meg-tudta, hogy az aranyak a bundazsebben voltak és elég ügyetlen volt azokat meg nem orrintani, mert akkor az áruló bundát, még ha nyakába akasztják, ugy sem vitte volna el, de a sárga csikókat — azokat már elvezette volna.

Mindenféle.

— Azon t. olvasóinkat, kik előfíze-tési dijaikkal még hátrálékban vannak, tisz-telettel kérjük azoknak minélhamarább leendő beküldésére.

— Lónhart Ferencz erdélyi róm. kath. püspök fölhívó hó 12-én délután 3 órakor

érkezett Csik-Somlyóra, hol a Szt.-Ferencz rendiekhez szállott. Csikba érkeztekor kül-döttesek fogadták a megyei hatóság és papság részéről. A megye határán Székely Endre szolgabíró, a nagyerdő alján Bodó Alajos esperes, Csik-Szereda végén Madár Imre megyei főjegyző, Csik-Somlyón Imets F. Jákó főgymn. igazgató és főesperes mondtak üdvözlő beszédeket. Erkezésekor zugó záporosó hullott, mi miatt a fogadta-tás mindenütt rövid volt. Somlyóra érkezte után nyomban kezdődtek a hivatalos tisz-telgések. A megyei tisztikar, kir. törvény-szék, tanári és tanítói testületek, kerületi papság stb. jelentek meg tisztelegni. A fő-pásztor a tisztelgőket szívesen és nyájasan fogadta. Vasárnap misézett fényes segéd-lettel a Szt.-Ferencz-rendi zárda nagy templomában; hétfőn Szentléleken bérnált; kedden délelőtt a csiksomlyói főgymna-siumot, csikszeredai gazdasági felsőnépis-kolát, polgári leányiskolát, szövő tanműhelyt és elemi iskolát látogatta meg. Az elemi iskola látogatása alkalmával ígéretet tett, hogy a folyó évben egy tanító fizetése fe-jében 400 frtot fog utalványozni, ha az is-kola tovább is meg fog tartatni felekezeti jellegében. Ha az ígéretet tett is fogja kö-vetni s ha az ajánlat nemcsak egy évre fog terjedni, hanem állandóvá tétetik az egy-tanító fizetésére tett ajánlat, akkor hisz-szük, hogy képviselőtestületünk szívesen hozzájárul a főpásztor kívánságának telje-sítéséhez, ellenesetben megmarad elhatáro-zása mellett. Főpásztorunk jelenleg Alesikon folytatja körutját, honnan Háromszékre is átrándul s csak május 29-e után fog szék-helyére hazatazni. Körutjában Simon Ju-kundián Szt.-Ferenczrendi tartományfőnök kíséri.

— Az árvízzről. Mult számunkban em-lítettük volt, hogy a pünkösdi nagy esőzé-s^{ek} miatt mily pusztítást vitt véghez a Torja vize K.-Vásárhelytt a Kantában. A Torja vize — nyáron egy esekély vizű pa-tak, tavasszal azonban egy dühös folyó — elhagyva rendes medrét, évenként meg szok-ta látogatni a kantai városrészt, de még eddig az áradás elmúltával mindig vissza-tért régi medrébe, azonban az idén ez más-képen történt. A víz már Torja alatt el-hagyta medrét s mezőkön, réteken kereszt-ül új medret vágván magának, egyenesen neki rontott Kanta derekának, s az egész városrészt ugy elborította vízzel, hogy több mint 40 ház áll víz alatt s nincs kilátás arra, hogy a tenger víz lepadjon, mert mint emlitettük, a víz uj, a réginél sokkal egyenesebb s nagyobb eséssel bíró medret vágott magának s ezen a lerohanó víz jö-vőre is egyenesen a házak közé fog befoly-ni, ha csak valami uton más irányt nem adnak folyásának. Sulyosbitja még a hely-zetet az is, hogy az amugy is nagy víz-tömeget a naponként ismétlődő áradások még növelik s fokozzák azt a roppant nyo-mort és szenvedéseket, melyeknek e város-rész szegényebb sorsu lakosai ki vannak téve. Folytonos küzdelemben vannak a vízzel, mely már hetek óta mindig eláraszt-va tartja a laktelkeket. Nem egy éjjel történt meg közelebből is, hogy a megjött ár zuhogása riasztotta fel a csendesen alvó lakosokat s kényszerítte mindenestől együtt felköltözni a szállós padlásra. A roppant any-a-gi károk mellett a város egészségügye is na-gyon fenyegetve van azon veszélyes kigözöl-gés által, mely az áradás által képezett mo-csárokból származik. E kigözölgés minden-féle lázas, betegségeknek szülő anyja. E nyo-moruságos állapotokon tehát segíteni kell és pedig azonnal. A városi tanács ezen ügyben f. hó 18-án ülést tartván, felmerült azon kö-rülmény, hogy a megyei alispáni hivatal már ezelőtt 4 héttel intézkedett az ármen-tesítés iránt, a mennyiben egy rendeletet intézett az alsó járási szolgabírói hivatal-hoz, hogy addig, is mig a Torja vizének szabályozása megkezdődne, Altorja köz-ség képviselőtestületével egyetértőleg, ha-ladéktalanul intézkedjék a Torja vizének ré-gi medrébe való visszaszorítása iránt. A régi meder 7 méter szélességre és 2 méter mélységre kiásandó, hogy így a viznek sza-bad folyása legyen. Az alispáni hivatal ezen rendelete, mely a rendes időben teljesítve talán megmentette volna a Kantát a nagy pusztulástól — nem tudjuk, minő okból — még eddig nem lett végrehajtva. A k.-vásár-helyi városi tanács — nem állván jogában egy idegen község területén intézkedéseket

tenni — hatás- és jog-körén belül csak any-nyit tehetett, hogy egy sürgös kérvényt intézett az alispáni hivatalhoz, melyben ki-fejté az itteni nyomoruságos állapotokat és egyszersmind sürgős intézkedést kért. Az alispáni hivatal azonnal intézkedett is, mennyiben megrendelte az alsó járási szol-gabírói hivatalnak, hogy 24 óra alatt a régi mederbe való visszavezetést kezdje meg. Így tehát már valószínűleg holnap kezd-tét veendi az ármentesítési munkálat. — Ezzel kapcsolatosan legyen szabad a kan-tai árvízkarosultak ügyét a város jótékony egyleteinek figyelmébe ajánlani. Még eddig nem volt országos csapás és szerencsétlen-ség, hol Vásárhely kisebb-nagyobb adomá-nyokkal meg ne jelent volna. Ha tudtunk a győri vízkárosultaknak s a boszniai se-besülteknek szép összegeket adni, talán jutni fog kantai szegény polgártársaink-nak is valami. A mint értesültünk, a kézdí-vásárhelyi tanács fog ezen ügyben kezde-ményező lenni, mennyiben gyűjtést s ké-sőbb egy hangversenyt is fog rendezni az árvízkarosultak javára.

— Bálint László bereczki plebános ur, mint hiteles forrásból értesültünk, a püspök ő nagyméltósága által esperessé nevezte-tett ki. Örvendünk a rég kiérdemelt kitün-tetésnek. Ad multos annos!

— Kinevezés. Kovács Antal jog-nyakornokot a m. kir. igazságügyminiszter a csikszeredai kir. törvényszékhez aljeg-yzővé nevezte ki. Fogadja szerencsekivána-tunkat!

— A csikmegyei gazdasági egyesület a gazdasági egyesületek országos szövetségé-nek május 25-én Budapesten tartandó nagy gyűlésén Má d a y Izidor miniszteri osztály-tanácsos, egyesületi tiszteletbeli tag fogja képviselni. Az eziránti felkérő megbízás a napokban küldetett fel Máday urnak.

— Bereczki Fejér János volt főbíró és orsz. képviselő temetése f. hó 16-án nagy részvét mellett ment végbe. Kézdí-Vásár-helyről részt vettek a temetésen: a törvény-szék, a járásbíróság és még számos tisz-telői.

— A székérverseny Sz.-Keresztúron e hó 15-én tartatott meg szép, alkalmas idő-ben, nagyszámu néző közönség részvétele mellett. Az üg^etőversenyben (távols. 8 kilometer) gróf Haller József két trap-perje győzött. A 12 kilometeres (100 frt díj) versenyben három futtató közt első dí-jat Zakariás József, másodikat Feddi La-jos vitte el. Sebességverseny (8 ki-lóm.) székely lóval; nyertes: Szilágyi Fe-rencz. A 20 kilométeres kitartó versenyben Macskásy Sándor jött be elsőnek s alig egy óra alatt tévé meg az utat, II-iknak Simó István, ez utóbbi 50 frt díjat kapván. Ver-seny után a „Koroná“-ban társas ebédre gyűltek egybe a bírák és futtatók, vala-mint számos más vendég. A mulatság estig tartott a székelyudvarhelyi zenészek jó ze-néje mellett.

— Kurtapatakon a roncsoló torokklob az iskolás gyermekek között kiütött. Többen esték áldozatul ezen ragályos nyavalyának; azonban f. hó 15-én betiltatott az iskolába való járás; valószínű, hogy a jelen tanév-ben kilátás sem lehet az iskola megnyitá-sára. A beteges házaknál a közlekedés be van szüntetve.

— Jég. Nyujtódon f. hó 18-án nagy jég hullott le, mely igen sok kárt okozott a gazdáknak.

— Egy 2—4 gymn. vagy felsőnépiskolai osztályt végzett fíu Kézdí-Vásárhelytt Szabó Albert könyvnyomdájában tanuló nak felvétetik.

A közönség köréből.*)

Tek. szerkesztő ur!

Több oldalról gyanusítva lettem, mintha a „Székelyföld“ 36-ik számában megjelent a „Közönség köréből“ czimű közleményt én szerzerttem volna.

Sem az előjárósággal, sem Osia György urral nem volt — s gondolom, nem is lesz — olyszerű affaire-om, mely miatt oly irá-nyu közlemény szerzésére lettem volna indítva. Személyeskedni s személyes ügyek-ben polemizálni nem szoktam, a czikk szer-zője nem én vagyok s az ez iránybani gya-nusításokat visszautasítom.

Finta Géza.

*) E rovat alatt megjelent közlemények köz-érdekből díjtalanul közölteknek. A felelősség azon-ban a beküldőre illeti.

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,

Hj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai kir. Törvényszék 1883. évi 1685. számú végzésével csikszépvízi Imre Sándor vagyonbuktott kereskedő ellen elrendelt csődeljárás folytán nevezett alperestől lefoglalt s 1001 forint 7 1/2 korra becsült ingóságokra a csikszeredai kir. Járásbíróság 895.—1883. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén, vagyis Imre Sándor lakásán (a bolthelyiségben) leendő megtartására határidőül **1883. évi július hó 4-ik napjának** délelőtti 9 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt bolti árucikkek s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. tvcz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adni.

Felhívtnak egyúttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint előbb-ségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. tvcz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Csik-Szeredán 1883. május hó 18-ik napján. Gondos István, kir. bír. végrehajtó.

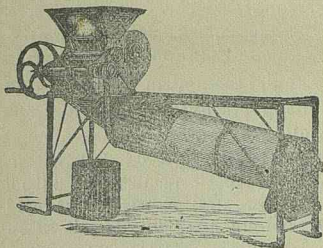
Eladó tenyészjuhok.

Igen jó faj, egészséges hazai tenyészjuhaiból 100—120 darab anyajuhot idei báránnyal együtt eladóvá szántam.

Török Pál,

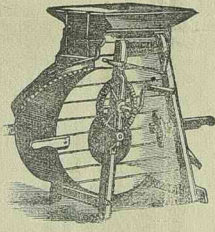
juhos-gazda.

Lakása: Hosszúfalú (Hét-faluban) 430. házszám a.



Brogle József

gazdasági gép-
és rostalemezgyára
BUDAPESTEN
(Külső Váci ut.)



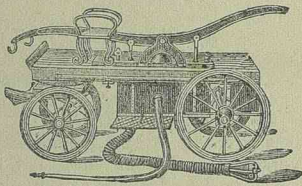
ajánlja elsőrendű gyártmányait, u. m.:

konkolyválasztó (Triuroket) szelelővel és a nélkül;
nemzeti rostákat kettős működéssel (Schmid-féle szabadalom);
Backer-rendszerű szelelő rostákat;
tengeri (kukoricza) morzsolókat és csöves tengeri-darálókat;
eséplő készleteket; eséplőgép-szítákat; vetőgépeket; malmokat és **malom-berendezéseket**, valamint **lyukasztott lemezeket malmok, méhészeti és egyéb technikai** czélokra.

Teljes árjegyzék ingyen és bérmentve.

GYÁRI RAKTÁR és FŐÜGYNÖKSÉG:

WASS és RIEMER uraknál SZÉKELY-UDVARHELYT.



Hivatkozással a fenti hirdetésre, van szerencsénk a n. érd. közönség tudomására hozni, hogy mi alólirottak nevezett cég részére minden, a gazdaság terén szükségeltető **gépekre és eszközökre** rendelményeket elvállalunk; nem különben ajánljuk saját raktárunkból kisebb és nagyobb községi és **tűzoltó-fecskendők**, továbbá közönséges **hegyes és henger-fúvókat**, jutányos árak mellett.

Végül **harang-átöntést**, valamint **uj harangok és gözcséplők** beszerzését **5 évi jótállásra, részlet fizetés** mellett eszközöljük.

Dusan berendezett **vas-, szerszám- és konyhaeszköz-raktárunkat** a n. érd. közönség pártolásáa ajánlva, kérjük becses megbízásait.

2—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

gazdasági gépraktára, vaskereskedése.

Sz. 153.

Árverési hirdetés.

Alólikt kir. bírósági végrehajtó e. ennel közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi tek. kir. Járásbíróságnak 2460. számú végzése folytán budapesti Pick Simon javára kézdivásárhelyi Vass Ferencztől 392 forint 68 kr s járulékal felhajtásáért lefoglalt s 505 fortra becsült többféle férfiruha-szövetek és kész férföltönyökből álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak

Mely árverésnek az 1219. számú kiküldetést rendelő végzés folytán K. Vásárhelyt a tanácsház előtt leendő eszközlésére 1883. évi május hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül tűzetik ki, s ahhoz venni szándékozők azzal hivatnak meg, hogy érintett ingók esetleg becsáron alól is eladatni fognak.

A vételár készpénzben fizetendő. K.-Vásárhelyt, 1883. május 17.

Nagy Dániel,

kir. bírósági végrehajtó.

A SZERENCSEKEDVELŐKNEK

Schiroky Nándor

fűszer- és rövidárkereskedő

C S I K-S Z E R E D Á B A N

jelentí, hogy f. évi május 16-tól kezdve

a szebeni és brünni kis lottógyűjtő állomás

kezelésére engedélyt nyert.

Legközelebbi húzásra a brünni lottón május 23-án, a szebenin május 30-án tételeket elfogad.

Egyúttal jelentí, hogy üzlethelyiségét

A VÁRTÉRRŐL A MARTONFALVI UTCZÁBA

tette át s néhány nap alatt teljesen újra fogja berendezni mindennemű **FÜSZER-, DISZMÜ- és RÖVIDÁRU** czikkekkal; mire nézve a közönség figyelmét és pártfogását előre is felhívja.

2—3

A környéken házáló ügynökömet a vidéki közönség becses pártfogásába ajánlom.

Jó alkalom olcsón vásárlásra!!

A folyton kedvezőtlen időjárás következtében beállott gyenge kereslet miatt, de mindazonáltal a jóhiszeműleg lehozott áruk nagymennyiségű túlhalmozottsága, valamint raktárhelyiségem szűk volta kényszerít, hogy egy 14 napig tartó

nagy verseny-vásárt

rendezzek, melyre felhívom a n. érd. közönség becses figyelmét. Ezen időn az **árakat tetemesen leszállítottam**, miről mindenki meggyőződést szerezhet **egy próba-vétel**l.

Meg kívánom jegyezni, hogy üzletem a tavaszi és nyári évadra ujonan, esinnal és dusan be van rendezve.

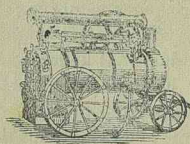
A t. közönségnek számos látogatását kérem.

FEJÉR JÁNOS

3—3

férfi és női bazárja Kézdi-Vásárhely.

Vidékre díjmentesen.



RANSOMES, HEAD ÉS JEFFERIES

FŐÜGYNÖKE

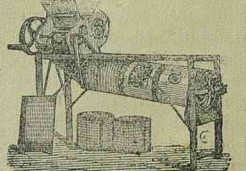
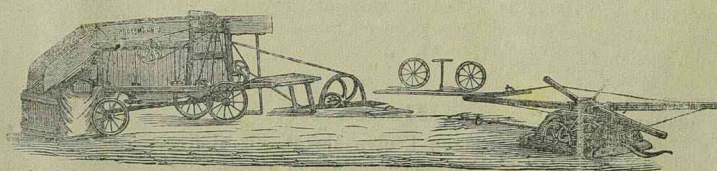
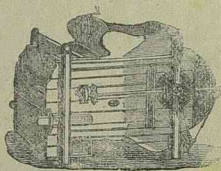
Grossmann J.

BUDAPESTEN.

GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH

ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA BUDAPESTEN.

Szives megkeresés, vagy gyártelepünk meglátogatása tisztelettel kéretik.



Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.